

LA/Petri Jääskinen/mr

22.11.1985

1(2)

Työeläkelaitoksille

TYÖELÄKELAKIEN MUUTOKSIA

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksen laeiksi työntekijäin eläkelain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta sekä esityksen laiksi eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain 8 §:n muuttamisesta.

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi TEL:n mukaisen täysitehoisen työkyvyttömyyseläkkeen määräytymistä koskevia säännöksiä. Tarkoituksena on, että työttömyysturvalain perusturvan mukaiset työttömyyspäivät otetaan niin sanottua tulevaa palvelusaikaa laskettaessa samalla tavalla huomioon kuin ansioturvan mukaiset työttömyyspäivät. Työttömyyspäiviä otettaisiin eläkettä määrättäessä kuitenkin huomioon enintään työttömyysturvalaissa säädettyjä ansioturvan mukaisien työttömyyspäivien enimmäismääriä vastaavissa määrin.

Lisäksi ehdotetaan, että eräissä tilanteissa määrällä aikaisen työkyvyttömyyseläkkeen päättymisen jälkeen myös muun kuin aikaisemman sairauden johdosta myönnettäväksi tulevaa uutta eläkettä ryhdyttäisiin suorittamaan samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempaakin eläkettä. Tällöin edellytettäisiin, että aikaisempaa eläkettä määrättäessä on otettu huomioon eläkeiän täyttämiseen jäljellä oleva aika ja että työkyvyttömyys alkaa uudelleen vuoden kuluessa aikaisemman eläkkeen päättymisestä.

Vastaavat muutokset ehdotetaan tehtäviksi myös LEL:iin ja merimieseläkelakiin. Ehdotetut muutokset tulisivat viittaussäännösten kautta sovellettaviksi myös YEL:n ja MYEL:n mukaisia eläkkeitä määrättäessä.

Esityksessä ehdotetaan myös TEL:n säännöstä eläkkeen perusteena olevan palkan harkinnanvaraisesta tarkistamisesta muutettavaksi siten, että säännöstä sovellettaessa sekä perusturvan että ansioturvan mukaiset työttömyyspäivät olisivat samassa asemassa.

LA/Petri Jääskinen/mr

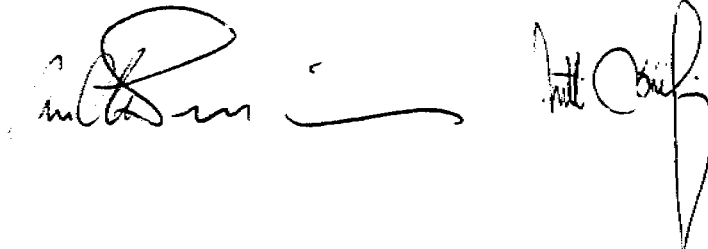
22.11.1985

2(2)

Lisäksi ehdotetaan muutettaviksi työeläkelakien mukaisen vakuutusmaksun viivästyskorkoa koskevia säännöksiä siten, että korkokanta olisi 16 prosenttia kuten korkolaissa. Merimieseläkelakiin ehdotetaan lisättäväksi myös säännökset siitä, että täysitehoisen työkyvyttömyyseläkkeen saaminen edellyttää muun ohella viiden vuoden Suomessa asumista.

Ehdotetut muutokset on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1986 alusta.

ELÄKETURVAKESKUS

LIITTEITÄ

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi työntekijäin eläkelain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi työntekijäin eläkelain mukaisen täysitehoisen työkyvyttömyyseläkkeen määräytymistä koskevia säännöksiä. Tarkoituksena on, että työttömyysturvalain perusturvan mukaiset työttömyyspäivät otetaan niin sanottua tulevaa palvelusaikaa laskettaessa samalla tavalla huomioon kuin ansioturvan mukaiset työttömyyspäivät. Työttömyyspäiviä otetaisiin eläkettä määrättäessä kuitenkin huomioon enintään työttömyysturvalaissa säädettyjä ansioturvan mukaisien työttömyyspäivien enimmäismääriä vastaavissa määrin.

Lisäksi ehdotetaan, että eräissä tilanteissa määraaikaisen työkyvyttömyyseläkkeen päättymisen jälkeen myös muun kuin aikaisemman sairauden johdosta myönnettäväksi tulevaa uutta eläkettä ryhdyttäisiin suorittamaan samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempaakin eläkettä. Tällöin edellytettäisiin, että aikaisempaa eläkettä määrättäessä on otettu huomioon eläkeiän täyttämiseen jäljellä oleva aika ja että työkyvyttömyys alkaa uudelleen vuoden kuluessa aikaisemman eläkkeen päättymisestä.

Vastaavat muutokset ehdotetaan tehtäviksi myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelakiin ja merimieseläkelakiin. Ehdotetut muutokset tulisivat viittaussäännösten kautta sovellettaviksi myös yrittäjien eläkelain ja maatalousyrittäjien eläkelain mukaisia eläkkeitä määrättäessä.

Esityksessä ehdotetaan myös työntekijäin eläkelain säännöstä eläkkeen perusteena olevan palkan harkinnanvaraisesta tarkistamisesta muutettavaksi siten, että säännöstä sovellettaessa sekä perusturvan että ansioturvan mukaiset työttömyyspäivät olisivat samassa asemassa.

Lisäksi ehdotetaan muutettaviksi työeläkeläikien mukaisen vakuutusmaksun viivästyskorkoa koskevia säännöksiä siten, että korkokanta olisi 16 prosenttia kuten korkolaissa. Merimieseläketäkiin ehdotetaan lisättäviksi myös säännökset siitä, että täysitehoisen työkyvyttömyyseläkkeen saaminen edellyttää muun ohella viiden vuoden Suomessa asumista.

Ehdotetut muutokset on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1986 alusta.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

1.1. Perusturvan rinnastaminen ansioturvaan työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä

Työeläkejärjestelmässä eläkkeen suuruus määräytyy pääasiassa maksetun palkan tai saadun työtuon sekä eläkkeeseen oikeuttavan palvelus-

ajan perusteella. Työntekijäin eläkelain (395/61, jäljempänä TEL) 6 §:n mukaan eläkkeeseen oikeuttavaksi ajaksi luetaan yleensä kunkin työsuhteen voimassaoloaika. Työsuhteen katsotaan mainitun lain 2 §:n mukaan päättyneen sen päivän lopussa, jolta työsuhteen perusteella viimeksi maksettiin palkkaa ennen työsuhteen katkeamista tai työkyvyttömyyden alkamista. Työkyvyttömyyseläkkeiden osalta todellinen palvelusaika ei

kuitenkaan takaisi riittävää eläketurvaa. Sen vuoksi eläketurvaa on lain 6 §:n 3 momentissa tehostettu siten, että työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä luetaan viimeisen työsuhteen osalta eläkkeeseen oikeuttavaksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja eläkeiän täyttämisen välinen aika. Tällaista työkyvyttömyyseläkettä, johon liittyy niin sanottu tuleva aika, sanotaan täysitehoiseksi. Tulevan ajan huomioon ottaminen edellyttää kuitenkin, että eläketapahruma on sattunut työsuhteen kestäessä tai 360 päivän eli noin vuoden kuluessa sen päättymisestä. Tulevan ajan lukeminen eläkkeeseen oikeuttavaksi ajaksi vaikuttaa olennaisesti eläkkeen määrään. Täysitehoisen eläketurvan säilyminen työsuhteen päättymisen jälkeenkin takaa eläketurvan aukottomuuden esimerkiksi työpaikan vaihdoksesta johtuvan tilapäisen työstä poissaolon aikana.

Eräissä tilanteissa täysitehoisen eläketurvan katkeaminen noin vuoden kuluttua työsuhteen päättymisestä ei kuitenkaan aina johtaisi työntekijän kannalta kohtuulliseen tulokseen. Tämän johdosta on katsottu tarpeelliseksi pidentää mainittua aikaa muun muassa työttömyysajalla. TEL:n ja eräiden siihen liittyvien lakien mukaisessa ansioeläketurvassa on työttömyys tähän saakka kuitenkin otettu huomioon vain siltä osin kuin sitä on mitattu työttömyysturvalain (602/84) mukaisen ansioon suhteutetun päivärahana ja tätä aikaisemmin voimassa olleen valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain (125/34) mukaisen päiväavustuksen perusteella.

Sen sijaan täysitehoista työkyvyttömyysturvaa laskettaessa huomiota ei nykyisten säännösten mukaan kiinnitetä sellaisiin työttömyyspäiviin, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvalain mukaista peruspäivärahaa. Tämä on käytännössä merkinnyt sitä, että työntekijän jäädessä vain perusturvan mukaisen työttömyyspäivärahan varaan, hänen eläketurvansa heikkenee olennaisesti työkyvyttömyyden alkaessa vasta 360 päivän kuluttua työsuhteen päättymisestä.

Myös eduskunta on kiinnittänyt tähän epäkohtaan huomiota muun muassa vastauksessaan hallituksen esitykseen (hall.es. 85/1985 vp.) joustavaa eläkeikäjärjestelyä koskeviksi laeiksi ja katsonut, että säännöksiä olisi kehitettävä siten, että peruspäivärahaa saava ja tarveharkinnan johdosta peruspäivärahan ulkopuolelle jäänyt voidaan saattaa samaan asemaan kuin ansioon suhteutettua päivärahaa saava.

Tässä vaiheessa uudistus voidaan toteuttaa siltä osin kuin kysymys on työttömyysturvalain perusturvan mukaisien työttömyyspäivien huomioon

ottamisesta työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä. Siltä osin kuin kysymys on tarveharkinnan johdosta perusturvan ulkopuolelle jäävien asemasta, selvitystyö on vielä kesken. Työttömyysturvan kokonaisuudistuksen yhteydessä sosiaali- ja terveysministeriö asetti tarveharkintaan liittyviä kysymyksiä selvittävän toimikunnan, jonka määräaika päättyy kuluvan vuoden lopussa. Lisäksi asiaan liittyy eräitä teknisiä kysymyksiä, jotka vaativat lisäselvityksiä. Saatuaan nämä selvitykset hallitus antaa asiasta tarvittavat esitykset.

Edellä olevan johdosta ehdotetaan poistettavaksi TEL:n 6 §:n 3 momentin rajoitus, jonka mukaan vain ansioturvan mukaiset työttömyyspäivät vaikuttavat täysitehoisen työkyvyttömyyseläkkeen määräytymiseen. Näin täysitehoisen eläketurva säilyisi työttömyyden aikana samalla tavoin sekä ansioon suhteutettua että peruspäivärahaa saavilla työntekijöillä.

Työttömyysturvalain mukaista peruspäivärahaa maksetaan ajallisesti rajoittamattomana. Työeläkejärjestelmän kannalta olisi kuitenkin tarkoituksemukaista, että eläkettä määrättäessä huomioon otettavat työttömyyspäivät rajoitettaisiin enintään työttömyysturvalain 26 §:n 1 ja 3 momentissa säädettyihin enimmäismääriin, joilta maksetaan ansioturvan mukaista päivärahaa. Tämä merkitsi sitä, että eläketurva säilyisi täysitehoisena enintään 500 työttömyyspäivän ajan tai, jos työntekijä on ennen viimeksi mainitun ajan päättymistä täyttänyt 55 vuotta, yhteensä enintään 750 päivän ajan. Tätä koskeva säännös ehdotetaan lisättäväksi TEL:n 6 §:n 3 momenttiin.

Vastaavat muutokset olisi tehtävä myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijöiden eläkelain (134/62, jäljempänä LEL) 7 §:n 1 momenttiin ja merimieseläkelain (72/56, jäljempänä MEL) 12 §:n 1 momenttiin ja 15 §:ään.

TEL:n 6 §:n 3 momenttia sovelletaan myös maatalousyrittäjien eläkelain (467/69, jäljempänä MYEL) 6 §:n 1 momentin ja yrittäjien eläkelain (468/69, jäljempänä YEL) 5 §:n 1 momentin perusteella myös mainituissa laeissa tarkoitettujen toiminnan perusteella laskettavaa eläkettä määrättäessä.

TEL:n 7 §:n 2 momentti sisältää säännökset eläkkeen perusteena olevan palkan harkinnanvaraisesta tarkistamisesta. Säännöstä voidaan soveltaa vain viimeiseen työsuhteeseen tai sellaisiin työsuhteisiin, jotka ovat päättyneet eläketapahrumaa lähinnä edeltäneiden 360 sellaisen päivän aikana, joilta ei ole suoritettu työttömyysturvalain ansioturvan mukaista päivärahaa. Säännöstä

ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että se vastaisi edellä ehdotettua TEL:n 6 §:n 3 momentin muutosta ja säännöstä sovellettaessa huomioon otetaisiin myös perusturvan mukaiset työttömyyspäivät.

1.2. Eläketurvan täysitehoisena säilyminen

Nykyisten säännösten mukaan työntekijän oikeus lukea hyväkseen eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika säilyy työsuhteen päättämisaikajankohdasta riippumatta, jos hänelle täysitehoisen työkyvyttömyyseläkkeen päättymisen jälkeen myönnetään uusi eläke saman sairauden, vian tai vamman perusteella. Uusi eläke myönnetään tällöin TEL:n 6 §:n 4 momentin mukaan samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempikin eläke, vaikka viimeisen työsuhteen päättymisestä olisi kulunut jo yli vuosi. Säännöksen tarkoituksena on osaltaan tukea työntekijän paluuta työelämään. Samalla se vaikuttaa rajoitussäännöksenä siinä mielessä, että työkyvyn palautumisen ollessa vajavaista epäonnistuneet työhönpaluuryitykset eivät pääse vaikuttamaan eläketurvaan heikentävästi. Työntekijä saa entisen tasoisen eläkkeen lyhyen työskentelyjakson vaikuttamatta sen määrään. Säännöstä sovellettaessa on selvitettävä, onko kysymys saman sairauden uusiutumisen vai uudesta samanlaisesta sairaudesta. Käytännössä on katsottu säännöstä voitavan soveltaa vain ensiksi mainittuun tapaukseen. Vakuutuslääketieteessä sairautta ei yleensä ole pidetty samana, jos tervehtymisen ja sairauden uusiutumisen välillä on kulunut kaksi vuotta.

Määräaikaisen työkyvyttömyyseläkkeen päättymisen jälkeen paluu työelämään saattaa kuitenkin epäonnistua sen vuoksi, ettei työntekijä ole saanut sopivaa työtä. Usein ikääntyneelle työntekijälle voidaan tällöin 200 työttömyyskorvauspäivän jälkeen myöntää työttömyyseläke, mikäli myös muut eläkkeen saamisen edellytykset ovat olemassa. Koska monesti viimeisen työsuhteen päättymisestä on välissä olleen työkyvyttömyyseläkejakson johdosta jo ehtinyt kulua mainitut 360 päivää, tulee uusi eläke myönnettäväksi ilman, että tulevaa aikaa otetaan huomioon. Vastaava tilanne syntyy myös silloin, kun työntekijä työttömyysjakson jälkeen tulee uudelleen työkyvyttömäksi, mutta kysymyksessä ei kuitenkaan voida katsoa olevan sama sairaus.

Muutoinkin se seikka, että työntekijä on aikaisemmin ollut määräaikaisella työkyvyttömyyseläkkeellä, voi nykyisten säännösten mukaan joh-

taa eläketurvan heikkenemiseen työntekijän sairastuttua lyhyen ajan sisällä uuteen sairauteen. Jos tämän sairauden katsotaan olleen olemassa jo ennen viimeisen työsuhteen alkamista, työsuhte jätetään eläkettä määrättäessä TEL:n 4 §:n 4 momentin rajoitussäännöksen johdosta ilman huomiota.

Työntekijän eläketurva saattaa näin ilman hänen omaa syytään merkittävästi heiketä eikä uusi eläke enää tosiasiallisesti vastaa hänen työhistoriaansa ja vakiintunutta ansiotasoaan.

Edellä selostettu tilanne tulee esille myös vuoden 1986 alusta voimaan tulevan joustavaan eläkeikäjärjestelyyn sisältyvän yksilöllisen varhaiseläkkeen yhteydessä. Myös tällöin saattaa esiintyä tapauksia, joissa työntekijä on työsuhteen päätyttyä saanut määräaikaista työkyvyttömyyseläkettä, mutta sijoittautuminen takaisin työelämään ei enää ole onnistunut. Yksilöllisen varhaiseläkkeen saaminen edellyttää, että eläkettä määrättäessä voidaan ottaa huomioon eläkeiän täyttämiseen jäljellä oleva aika. Jos työntekijä on aikaisemman työkyvyttömyyseläkejakson johdosta menettänyt oikeutensa täysitehoiseen työkyvyttömyyseläkkeeseen, jää hän yksilöllisen varhaiseläkkeen soveltamispiiriin ulkopuolelle. Tätä ei voida pitää yksilöllisen varhaiseläkkeen tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukaisena.

Näiden epäkohtien korjaamiseksi ehdotetaan, että työkyvyttömyyden alkaessa uudelleen vuoden sisällä täysitehoisen eläkkeen päättymisen jälkeen eläkettä ryhdyttäisiin maksamaan samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempaa eläkettä, vaikka uudelleen alkaneen työkyvyttömyyden syynä ei ehkä enää olisikaan sama sairaus. Tämä merkitsisi käytännössä, että eläketurva säilyisi täysitehoisena vielä eläkkeen päättymisen jälkeen riippumatta viimeisen työsuhteen päättämisaikajankohdasta. Järjestelyn yksinkertaisuuden kannalta olisi tarkoituksenmukaista, että työkyvyttömyyseläkejaksojen välissä mahdollisesti olleet lyhyet työ- tai virkasuhteet taikka yrittäjätointa jätettäisiin eläkettä määrättäessä ilman huomiota.

Edellä esitetyt muutokset ehdotetaan sisällytettäväksi TEL:n 6 §:n 4 momenttiin. Muutokset eivät koske sellaisia tapauksia, joissa uusi eläke tulee myönnettäväksi saman sairauden johdosta kuin aikaisempikin eläke. Tällöin sovellettaisiin nyt voimassa olevia säännöksiä, jolloin eläke voidaan aina myöntää entisiin perusteisiin.

Koska yksilöllinen varhaiseläke, työttömyyseläke ja perhe-eläke määräytyvät samalla tavalla

kuin työkyvyttömyyseläke, ehdotetut muutokset koskisivat myös näitä eläemuotoja.

Vastaavat muutokset olisi tehtävä myös LEL:n 7 §:n 2 momenttiin ja MEL:n 12 §:n 2 momenttiin. MYEL:n 6 §:n 1 momentissa ja YEL:n 5 §:n 1 momentissa viitataan eläkkeen saamisen ja suuruuden osalta TEL:iin, joten ehdotetut muutokset tulisivat sovellettaviksi myös mainittujen lakien mukaisia eläkkeitä määrättäessä.

1.3. Viivästyskorko

TEL:n 19 §:n 1 momentin mukaan eläkeläitöksen tai eläketurvakeskuksen tämän lain nojalla määräämälle maksulle voidaan suorituksen viivästyksen ajalta laskea vuotuista korkoa enintään sosiaali- ja terveysministeriön määräämän korkoprosentin mukaan. Korkoprosentti saa olla enintään kuusi prosenttiyksikköä suurempi kuin Suomen Pankin kulloinkin rahalaitosten keskuspankkiluotosta veloittaman peruskoron korkoprosentti. Peruskoron muutos otetaan kuitenkin huomioon vasta sitä seuraavan kalenterivuoden alusta. Vastavaan sisältöiset säännökset sisältyvät LEL:n 10 §:n 4 momenttiin, MYEL:n 12 §:n 2 momenttiin ja YEL:n 12 §:n 3 momenttiin sekä MEL:n 8 §:n 2 momenttiin.

Nykyinen vuoden 1984 alusta voimaan tullut sosiaali- ja terveysministeriön määräämä viivästyskorko on 15,5 prosenttia. Viivästyskoron suuruuden sitominen Suomen Pankin rahalaitosten keskuspankkiluotosta kulloinkin peruskorkona perimään korkoon oli aikoinaan perusteltua, koska korkokanta ylitti huomattavasti kauppakaaren 9 luvussa säädettyt korkoprosentit. Kauppakaaren viivästyskorkosäännökset kumottiin vuoden 1983 alusta voimaan tulleella korkolailla (633/82). Korkolain mukaan velallisen on velan maksun viivästyessä maksettava viivästyneelle määrälle vuotuista viivästyskorkoa 16 prosenttia.

Nykyiset viivästyskorkoa koskevat säännökset voivat johtaa siihen, että maksuvaikeuksissa olevalle työnantajalle on edullisempaa siirtää eläkevakuutusmaksuja kuin muiden maksujen suorittamista. Tätä ei voida pitää tarkoituksenmukaisena, koska kysymys on lakisääteisistä, eläketurvan rahoittamiseksi perittävistä maksuista. Sen vuoksi viivästyskorkoa koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettaviksi siten, että korkokanta vastaisi korkolaissa säädettyä 16 prosentin korkokantaa.

1.4. Viiden vuoden asumisaikavaatimus

TEL:iin lisättiin 1 päivänä syyskuuta 1985 voimaan tulleella lailla (592/85) säännökset, että täysitehoisen työkyvyttömyyseläkkeen saaminen edellyttää muun ohella vähintään viiden vuoden Suomessa asumista ja että myös vieraassa valtiossa myönnetty etuus voidaan ottaa eläkkeiden ja muiden etuuksien yhteensovituksessa huomioon. Jotta viiden vuoden Suomessa asumista koskeva edellytys ei poikkeuksellisissa tilanteissa muodostuisi kohtuuttomaksi, annettiin eläkerurvakeskukselle mahdollisuus päättää, että mainitusta vaatimuksesta voidaan luopua.

Tämän johdosta ehdotetaan, että MEL:n 12 §:n 1 momenttiin sisältyviin täysitehoisen työkyvyttömyyseläkkeen edellytyksiin lisättäisiin vastaava Suomessa asumista koskeva vaatimus. Sannottuun pykälään olisi lisättävä myös uusi 4 momentti, jonka mukaan merimieseläkekassa voi erityisestä syystä päättää, että mainitusta vaatimuksesta luovutaan. Koska MEL:n 27 §:ssä viitataan TEL:n säännöksiin eläkkeiden ja muiden etuuksien yhteensovittamisesta, tulevat TEL:n vieraassa valtiossa myönnettyjen etuuksien yhteensovittamista koskevat säännökset sovellettaviksi myös MEL:n mukaisiin etuuksiin.

2. Valmisteluvaiheet

Esitys on valmisteltu sosiaali- ja terveysministeriössä yhteistyössä eläketurvakeskuksen ja merimieseläkekassan kanssa.

3. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Ehdotetuista muutoksista työttömyysturvain mukaisen peruspäivärahan rinnastaminen eläkettä määrättäessä ansioon suhteutettuun päivärahaan lisäisi täysitehoisten eläkkeiden määrää muutaman vuoden kuluttua arviolta 250 tapauksella vuodessa. Täysitehoisen eläketurvan laajenus lisäisi tältä osin työeläkemenoja ensimmäisenä vuotena noin 0,9 miljoonalla markalla nous- ten vuoteen 2000 mennessä noin 20 miljoonaa markkaan vuodessa. Eläketurvan säilymisestä täysitehoisena myös eläkkeen päättymisen jälkeen aiheutuisi vuosittain noin 1 miljoonan markan lisäkustannukset. Koska valtio osallistuu yrittäjäeläkkeiden ja merimieseläkkeiden kustannuksiin, ehdotetuista muutoksista aiheutuisi valtiolle vuo-

teen 2000 mennessä arvion mukaan enintään 1 miljoonan markan lisäkustannukset.

4. Voimaantulo

Muutokset on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1986 alusta. Ehdotettuja muutoksia sovellettaisiin lain voimaantulon jälkeen sattuneiden eläketapahtumien perusteella myönnettäviin eläkkeisiin. Voimaantulosäännöksessä ehdotetaan säädettäväksi, että täysitehoisen työkyvyttömyyseläkkeen määräytymiseen vaikuttaisivat myös sellaiset työttömyyspäivät, joilta on ennen lain voimaantuloa suoritettu työttömyysturvalain perusturvan mukaista päivärahaa.

Jotta muun kuin aikaisemman sairauden perusteella myönnettäväksi tuleva työkyvyttömyys-

eläke voitaisiin määrätä entisin perustein myös silloin kun aikaisempi eläke on päättynyt ennen lain voimaantuloa, ehdotetaan tätä koskevat säännökset sisällytettäväksi voimaantulosäännöseen.

Viivästyskorkoa koskevia muutoksia sovellettaisiin vakuutusmaksuihin siltä osin kuin niiden suorittaminen on viivästynyt lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

MEL:n 12 §:n 1 momenttiin ehdotettua viiden vuoden asumisaikavaatimusta ei sovellettaisi sellaiseen työntekijään, jolle ennen ehdotetun muutoksen voimaantuloa on syntynyt oikeus täysitehoiseen työkyvyttömyyseläkkeeseen.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki

työntekijän eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijän eläkelain 6 §:n 3 ja 4 momentti, 7 §:n 2 momentti ja 19 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 6 §:n 3 momentti 12 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa laissa (592/85), 6 §:n 4 momentti 7 päivänä tammikuuta 1982 annetussa laissa (14/82), 7 §:n 2 momentti 24 päivänä elokuuta 1984 annetussa laissa (607/84) ja 19 §:n 1 momentti 14 päivänä toukokuuta 1976 annetussa laissa (389/76), näin kuuluviksi:

6 §

Jos työntekijä on ennen työkyvyttömyyden alkamista asunut vähintään viisi vuotta Suomessa ja jos työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 päivää, luetaan tämän työsuhteen perusteella myönnettävää työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä eläkkeeseen oikeuttavaksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja eläkeiän täyttämisen välinen aika. Edellä tarkoitettua 360 päivää laskettaessa jätetään huomioon ottamatta päivät, joilta työntekijä on saanut opintovapaalaisa (273/79) tarkoitettua opintovapaata sekä päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvalain mukaista päivärahaa, viimeksi mainitut kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa työttömyysturvalain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa. Jollei työsuhte ole jatkunut neljää kuukautta, luetaan sen perusteella eläkkeeseen

oikeuttavaksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika vain sikäli kuin työntekijällä ei ole ennen tätä työsuhdetta alkaneen työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella oikeutta lain tai julkisen eläkesäännön mukaiseen sellaiseen eläkeruvaan, jonka mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sanottu aika tai sitä vastaava ansio jo otetaan huomioon. Mitä edellä tässä momentissa on säädetty, ei kuitenkaan sovelleta vanhuuseläkkeen eikä sellaisen työkyvyttömyyseläkkeen, jonka perusteena oleva työkyvyttömyys on alkanut työntekijän 63 vuoden iän täyttämivuoden jälkeen, määrää laskettaessa, jollei työntekijä ole ollut sanotun iän täyttämivuoden aikana tämän lain piiriin kuuluvassa työssä ottaen huomioon kokonaisuudessaan myös sanotun vuoden aikana päättynyt työsuhte yhteensä vähintään neljä kuukautta. Niin ikään luetaan naispuolisen työntekijän työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä eläkkeeseen oikeuttavaksi ajaksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika,

jos hänellä on edellä sanottujen 360 päivän täyttymisen ja työkyvyttömyyden alkamisen välisen ajan, joka saa olla enintään yhdeksän vuotta, ollut 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu, kolmea vuotta nuorempi lapsi, ei kuitenkaan, jos eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio on ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioon ottamista luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Jollei tällaisen naispuolisen työntekijän työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, on eläkkeeseen oikeuttavan ajan määrittämisestä soveltuvin osin voimassa, mitä tässä momentissa on säädetty.

Jos 3 momentin mukaisesti määrättyä työkyvyttömyyseläkettä tai rintamaveteraanien varhaiseläkkeestä annetun lain (13/82) mukaista varhaiseläkettä saaneelle työntekijälle myöhemmin on suoritettava eläkettä vanhuuden tai uuden työkyvyttömyyden perusteella, lasketaan sen työsuhteen osalta, johon sanottua momenttia oli sovellettu, eläkkeeseen oikeuttavaksi myös aika, jona hän sai mainittua aikaisempaa eläkettä 23 vuotta täytettyään. Jos kuitenkin uusi työkyvyttömyyseläke myönnetään sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut ennen kuin mainitun aikaisemman eläkkeen päättymisestä on kulunut yksi vuosi, tai jos eläke myönnetään saman sairauden, vian tai vamman perusteella kuin aikaisempi eläke, uusi eläke määrätään samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempi eläke. Määrittäessä uutta eläkettä edellä tarkoitetuissa tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijöiden eläkelain 7 §:n 2 momentissa taikka merimieseläkelain 12 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempaa eläkettä jätetään aikaisemman eläkkeen päättymisen jälkeen jatkunut työ- tai virkasuhde taikka yrittäjätoiminta huomioon ottamatta.

7 §

Jos työntekijän tai edunsaajan ilmoituksen johdosta tulee selvitettyksi, että eläkkeen perusteena oleva palkka työntekijän tai edunjättäjän viimeisessä tämän lain alaisessa työsuhteessa on poikkeuksellisesta syystä ollut alhaisempi kuin hänen 9 §:n mukaisesti tarkistettu palkkansa samassa työsuhteessa ennen tällaisen synn ilmaantumista niin pitkänä aikana, että suurempaa palkkaa

voitiin pitää vakiintuneena, ja jos tällä seikalla on olennainen vaikutus eläketurvaan, pidetään eläkkeen perusteena olevana palkkana sitä keskimääräistä työansiota, joka hänellä olisi ollut, jollei mainittua syytä olisi esiintynyt. Sama on laki myös muiden tämän lain alaisten työsuhteiden osalta, jos ne ovat päättyneet eläketapahtumaa lähinnä edeltäneiden 360 päivän aikana. Tällöin kuitenkin jätetään huomioon ottamatta sellaiset päivät, joilta työntekijä tai edunjättäjä on saanut työttömyysturvalain mukaista päivärahaa, kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa sanotun lain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa. Jos tulee selvitettyksi, että eläkkeen perusteena oleva palkka poikkeuksellisesta syystä on vastaavalla tavalla korkeampi kuin edellä tarkoitettu vakiintunut työansio, voidaan eläkkeen perusteena olevaa palkkaa samalla tavoin alentaa. Sen estämättä, mitä 2 §:n 3 ja 4 momentissa on säädetty työsuhteen päättymisestä työajassa tapahtuneen muutoksen johdosta, katsotaan sanotun työsuhteen jatkuneen yhdenjaksoisesti tätä momenttia sovellettaessa.

19 §

Eläkelaitoksen tai eläketurvakeskuksen tämän lain perusteella määräämä maksu sekä sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuisen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottooimien annetussa laissa (367/61) on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuun 1986.

Laskettaessa tämän lain 6 §:n 3 momentissa ja 7 §:n 2 momentissa säädettyä 360 päivää jätetään huomioon ottamatta myös sellaiset työttömyyspäivät, joilta on suoritettu työttömyysturvalain mukaista peruspäivärahaa ennen tämän lain voimaantuloa.

Määrittäessä tämän lain 6 §:n 4 momentin mukaisesti uutta eläkettä sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut vuoden kuluessa aikaisemman eläkkeen päättymisestä, otetaan huomioon myös ennen tämän lain voimaantuloa päättynyt 6 §:n 3 momentin mukaisesti määrätty työkyvyttömyyseläke.

2.

Laki

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 ja 10 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 ja 2 momentti sekä 10 §:n 4 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 7 §:n 1 momentti 12 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa laissa (593/85) ja 7 §:n 2 momentti 7 päivänä tammikuuta 1982 annetussa laissa (15/82) sekä 10 §:n 4 momentti 14 päivänä toukokuuta 1976 annetussa laissa (390/76), näin kuuluviksi:

7 §

Jos työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeutettu työntekijä on ennen työkyvyttömyyden alkamista asunut vähintään viisi vuotta Suomessa ja jos hän on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista lähinnä edeltäneen 540 päivän aikana tässä laissa tarkoitetussa työssä ansainnut vähintään 800 markkaa, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi myös se palkka, jonka hän työkyvyttömyyden alkamisesta lukien olisi ansainnut eläkeikään mennessä. Edellä tarkoitettua 540 päivää laskettaessa jätetään huomioon ottamatta päivät, joilta työntekijä on saanut opintovapaalaisa (273/79) tarkoitettua opintovapaata, sekä päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvalain (602/84) mukaista päivärahaa, viimeksi mainitut kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa työttömyysturvalain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa. Samoin menetellään, jos naispuolisella työntekijällä on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista välittömästi edeltäneen enintään yhdeksän vuoden ajan ollut työntekijäin eläkelain 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu, kolme vuotta nuorempi lapsi ja sanottuna aikana on päättynyt edellä tarkoitettu 540 päivän ajanjakso, jollei eläkeiän saavuttamiseen jäljellä olevaa aikaa tai sitä vastaavaa ansiota ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioon ottamista ole luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Edellä sanotun palkan vuotuinen määrä edellytetään samaksi työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaan korjatuksi markkamääräksi, josta työntekijän työsuhteen perusteella on keskimäärin suoritettu tämän lain mukainen vakuutusmaksu niinä kalenterivuosi- na, joina hän tässä laissa tarkoitetussa työssä on ansainnut vähintään 800 markkaa tai, jollei hän minään kalenterivuotena ole ansainnut vähintään sanottua määrää, samaksi kuin mainittu rajamää-

rä. Ennen 23 vuoden iän täyttämistä ansaitut palkat otetaan kuitenkin huomioon vain, jos ne on ansaittu sinä kalenterivuotena, jona työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä oleva sairaus, vika tai vamma on saatu, tai jona edellä kolmannessa virkkeessä tarkoitettu 540 päivän ajanjakso on päättynyt tahi kolmena sitä välittömästi edeltäneenä kalenterivuotena. Laskettaessa edellä tarkoitettua markkamäärää, josta keskimäärin on suoritettu vakuutusmaksu, ei oteta huomioon aikaa, jolta työntekijä on ennen eläketapahtumaa välittömästi edeltäneen kalenterivuoden alkua saanut työttömyysturvalain mukaista ansioon suhteutettua päivärahaa. Markkamäärän laskemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Jos työntekijä saatuaan 1 momentin mukaan laskettua työkyvyttömyyseläkettä tai rintamaveteraanien varhaiseläkkeestä annetun lain (13/82) mukaista varhaiseläkettä myöhemmin uudelleen saa työkyvyttömyyseläkettä tai vanhuuseläkettä, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi palkaksi myös se palkka, jonka hän olisi saanut 1 momentin mukaan, laskettuna siltä ajalta, jolta hän on 23 vuotta täytettyään saanut ensiksi mainittua työkyvyttömyyseläkettä tai varhaiseläkettä. Jos kuitenkin uusi työkyvyttömyyseläke myönnetään sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut ennen kuin mainitun aikaisemman eläkkeen päättymisestä on kulunut yksi vuosi, tai jos eläke myönnetään saman sairauden, vian tai vamman perusteella kuin aikaisempi eläke, uusi eläke määrätään samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempi eläke. Määrättäessä uutta eläkettä edellä tarkoitetuissa tai työntekijäin eläkelain 6 §:n 4 momentissa taikka merimieseläkelain 12 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempaa eläkettä jätetään aikaisemman eläkkeen päättymisen jälkeen jatkunut työ- tai virkasuhde taikka yrittäjätoiminta huomioon ottamatta.

-----

10 §

Jos työnantaja on laiminlyönyt suorittaa tämän lain mukaisen vakuutusmaksun eikä kehotuksen saatuaan työeläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa korjaa laiminlyöntiään, työeläkekassa voi hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvion perusteella määrätä työnantajalle enintään kaksinkertaiseksi korotetun vakuutusmaksun. Vakuutusmaksua ei kuitenkaan saa määrätä muulta ajalta kuin kulumassa olevalta ja viideltä sitä edeltävältä kalenterivuodelta. Työeläkekassan määräämä vakuutusmaksu ja sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimistä ulosottoin annetussa laissa (367/61) on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuun 1986.

Laskettaessa tämän lain 7 §:n 1 momentissa säädettyä 540 päivää jätetään huomioon ottamatta myös sellaiset työttömyyspäivät, joilta on suoritettu työttömyysturvalain mukaista peruspäivärahaa ennen tämän lain voimaantuloa.

Määrittäessä tämän lain 7 §:n 2 momentin mukaisesti uutta eläkettä sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut vuoden kuluessa aikaisemman eläkkeen päättymisestä, otetaan huomioon myös ennen tämän lain voimaantuloa päättynyt 7 §:n 1 momentin mukaisesti määrätty työkyvyttömyyseläke.

3.

Laki

merimieseläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain 8 §:n 2 momentti, 12 §:n 1 ja 2 momentti sekä 15 §,

sellaisina kuin ne ovat, 8 §:n 2 momentti ja 15 § 9 päivänä tammikuuta 1981 annetussa laissa (1/81), 12 §:n 1 momentti 18 päivänä tammikuuta 1985 annetussa laissa (52/85) ja 12 §:n 2 momentti 7 päivänä tammikuuta 1982 annetussa laissa (17/82), sekä

lisätään 12 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 9 päivänä tammikuuta 1981, 7 päivänä tammikuuta 1982 ja 18 päivänä tammikuuta 1985 annetuilla laeilla, uusi 4 momentti seuraavasti:

8 §

Määräajassa suorittamatta jääneelle määrälle on työnantajan maksettava viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko.

työn eläkeiän täyttämisen välinen aika. Edellä tarkoitettua 360 päivää laskettaessa jätetään huomioon ottamatta päivät, joilta työntekijä on saanut opintovapaalaissa (273/79) tarkoitettua opintovapaata, sekä päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvalain (602/84) mukaista päivärahaa, viimeksi mainitut kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa työttömyysturvalain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa. Jollei työsuhte ole jatkunut neljää kuukautta, luetaan sen perusteella maksukuukausiksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika vain sikäli kuin työntekijällä ei ole ennen tätä työsuhdetta alkaneen työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella oikeutta lain

12 §

Jos työntekijä on ennen työkyvyttömyyden alkamista asunut vähintään viisi vuotta Suomessa ja jos työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 päivää, luetaan 15 §:n mukaista työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä maksukuukausiksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja 14 §:n 1 momentissa sääde-

tai julkisen eläkesäännön mukaiseen sellaiseen eläketurvaan, jonka mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sanottu aika tai sitä vastaava ansio jo otetaan huomioon. Niin ikään luetaan naispuolisen työntekijän työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä maksukuukausiksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika, jos hänellä on edellä sanottujen 360 päivän täyttymisen ja työkyvyttömyyden alkamisen välisen ajan, joka saa olla enintään yhdeksän vuotta, ollut 15 a §:ssä tarkoitettu, kolme vuotta nuorempi lapsi, ei kuitenkaan, jos eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio on ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioon ottamista luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Jollei tällaisen naispuolisen työntekijän työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, on eläkkeeseen oikeuttavan ajan määrittämisestä soveltuvin osin voimassa, mitä tässä momentissa on säädetty.

Jos 1 momentin mukaisesti määrättyä työkyvyttömyyseläkettä tai rintamaveteraanien varhaiseläkkeestä annetun lain (13/82) mukaista varhaiseläkettä saaneelle myöhemmin on suoritettava eläkettä vanhuuden tai uuden työkyvyttömyyden perusteella, lasketaan maksukuukausiksi myös se aika, jona hän sai edellä tarkoitettua työkyvyttömyyseläkettä tai varhaiseläkettä. Jos kuitenkin uusi työkyvyttömyyseläke myönnetään sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut ennen kuin mainitun aikaisemman eläkkeen päättymisestä on kulunut yksi vuosi, tai jos eläke myönnetään saman sairauden, vian tai vamman perusteella kuin aikaisempi eläke, uusi eläke määrätään samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempi eläke. Määrättäessä uutta eläkettä edellä tarkoitetuissa tai työntekijäin eläkelain 6 §:n 4 momentissa taikka lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempaa eläkettä jätetään aikaisemman eläkkeen päättymisen jälkeen jatkunut työ- tai virkasuhde taikka yrittäjätoiminta huomioon ottamatta.

Erityisestä syystä merimieseläkekassa voi päätää, että työkyvyttömyyseläke määrätään 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, vaikkei sanotussa momentissa säädetty asumista koskeva edellytys täyty.

15 §

Oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen on vakuuterulla, jonka ansiomahdollisuuksien on sairauden, vian tai vamman johdosta arvioitu alentuneen vähintään kolmanneksella siitä, mitä häntä vastaavassa asemassa merimieslaisa tarkoitettu työsuhteessa oleva henkilö ansaitsee, edellyttäen, että sanotun tilan on katsottava olevan pysyvä tai se on kestänyt yhdenjaksoisesti kuusi kuukautta sekä että työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 päivää. Tällöin kuitenkin jätetään huomioon ottamatta sellaiset päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvalain mukaista päivärahaa, kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa sanotun lain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuun 1986.

Tämän lain 12 §:n 1 momentissa säädetty vaatimus Suomessa asumisesta ei koske sellaista työntekijää, joka ennen tämän lain voimaantuloa on saavuttanut oikeuden sellaiseen työkyvyttömyyseläkkeeseen, jota määrättäessä otetaan huomioon eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio.

Laskettaessa tämän lain 12 §:n 1 momentissa ja 15 §:ssä säädettyä 360 päivää jätetään huomioon ottamatta myös sellaiset työttömyyspäivät, joilta on suoritettu työttömyysturvalain mukaista peruspäivärahaa ennen tämän lain voimaantuloa.

Määrättäessä tämän lain 12 §:n 2 momentin mukaisesti uutta eläkettä sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut vuoden kuluessa aikaisemman eläkkeen päättymisestä, otetaan huomioon myös ennen tämän lain voimaantuloa päättyneet 12 §:n 1 momentin mukaisesti määrätty työkyvyttömyyseläke.

4.

Laki
maatalousyrittäjien eläkelain 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain 12 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä toukokuuta 1976 annetussa laissa (391/76), näin kuuluvaksi:

12 §

Jos maatalousyrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, on eläkelaitoksella oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivän tammi-
kuuta 1986.

5.

Laki
yrittäjien eläkelain 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain 12 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä toukokuuta 1976 annetussa laissa (392/76), näin kuuluvaksi:

12 §

Jos yrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, on eläkelaitoksella oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivän tammi-
kuuta 1986.

Helsingissä 15 päivänä marraskuuta 1985

Tasavallan Presidentti

Ministeri

1.

Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 6 §:n 3 ja 4 momentti, 7 §:n 2 momentti ja 19 §:n 1 momentti

sellaisina kuin ne ovat, 6 §:n 3 momentti 12 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa laissa (592/85), 6 §:n 4 momentti 7 päivänä tammikuuta 1982 annetussa laissa (14/82), 7 §:n 2 momentti 24 päivänä elokuuta 1984 annetussa laissa (607/84) ja 19 §:n 1 momentti 14 päivänä toukokuuta 1976 annetussa laissa (389/76), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

Jos työntekijä on ennen työkyvyttömyyden alkamista asunut vähintään viisi vuotta Suomessa ja jos työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 sellaista päivää, joilta työntekijä ei ole saanut työttömyysturvallain mukaista ansioon suhteutettua päivärahaa eikä opintovapaalaissa (273/79) tarkoitettua opintovapaata, luetaan tämän työsuhteen perusteella myönnettävää työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä eläkkeeseen oikeutettavaksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja eläkeiän täyttämisen välinen aika. Jollei työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, luetaan sen perusteella eläkkeeseen oikeuttavaksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika vain sikäli kuin työntekijällä ei ole ennen tätä työsuhdetta alkaneen työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella oikeutta lain tai julkisen eläkesäännön mukaiseen sellaiseen eläketurvaan, jonka mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sanottu aika tai sitä vastaava ansio jo otetaan huomioon. Mitä edellä tässä momentissa on säädetty, ei kuitenkaan sovelleta vanhuuseläkkeen eikä sellaisen työkyvyttömyyseläkkeen, jonka perusteena oleva työkyvyttömyys on alkanut työntekijän 63 vuoden iän täyttämivuoden jälkeen, määrää laskettaessa, jollei työntekijä ole ollut sanotun iän täyttämivuoden aikana tämän lain piiriin kuuluvassa työssä ottaen huomioon kokonaisuudessaan myös sanotun vuoden aikana päättynyt työsuhde yhteensä vähintään neljä kuukautta. Niin ikään luetaan naispuolisen työntekijän työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä eläkkeeseen oikeuttavaksi ajaksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika, jos hänellä on edellä sanottujen 360 päivän täyttymisen ja työkyvyttömyyden alkamisen välisen ajan, joka saa olla enintään yhdeksän vuotta,

Jos työntekijä on ennen työkyvyttömyyden alkamista asunut vähintään viisi vuotta Suomessa ja jos työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 päivää, luetaan tämän työsuhteen perusteella myönnettävää työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä eläkkeeseen oikeuttavaksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja eläkeiän täyttämisen välinen aika. Edellä tarkoitettua 360 päivää laskettaessa jätetään huomioon ottamatta päivät, joilta työntekijä on saanut opintovapaalaissa (273/79) tarkoitettua opintovapaata, sekä päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvallain mukaista päivärahaa, viimeksi mainitut kuitenkin enintään siihen määrään saakka joka vastaa työttömyysturvallain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa. Jollei työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, luetaan sen perusteella eläkkeeseen oikeuttavaksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika vain sikäli kuin työntekijällä ei ole ennen tätä työsuhdetta alkaneen työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella oikeutta lain tai julkisen eläkesäännön mukaiseen sellaiseen eläketurvaan, jonka mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sanottu aika tai sitä vastaava ansio jo otetaan huomioon. Mitä edellä tässä momentissa on säädetty, ei kuitenkaan sovelleta vanhuuseläkkeen eikä sellaisen työkyvyttömyyseläkkeen, jonka perusteena oleva työkyvyttömyys on alkanut työntekijän 63 vuoden iän täyttämivuoden jälkeen, määrää laskettaessa, jollei työntekijä ole ollut sanotun iän täyttämivuoden aikana tämän lain piiriin kuuluvassa työssä ottaen huomioon kokonaisuudessaan myös sanotun vuoden aikana päättynyt työsuhde yhteensä vähintään neljä kuukautta. Niin ikään

Voimassa oleva laki

ollut 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu, kolmea vuotta nuorempi lapsi, ei kuitenkaan, jos eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio on ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioon ottamista luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Jollei tällaisen naispuolisen työntekijän työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, on eläkkeeseen oikeuttavan ajan määrittämisestä soveltuvin osin voimassa, mitä *edellä* tässä momentissa on säädetty.

Jos 3 momentin mukaisesti määrättyä työkyvyttömyyseläkettä tai rintamaveteraanien varhaiseläkkeestä annetun lain (13/82) mukaista varhaiseläkettä saaneelle työntekijälle myöhemmin on suoritettava eläkettä vanhuuden tai uuden työkyvyttömyyden perusteella, lasketaan sen työsuhteen osalta, johon sanottua momenttia oli sovellettu, eläkkeeseen oikeuttavaksi myös aika, jona hän sai mainittua aikaisempaa eläkettä 23 vuotta täytettyään. Jos kuitenkin uusi eläke myönnetään saman sairauden, vian tai vamman johdosta kuin *mainittu* aikaisempi eläke, eläke määrätään samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempi eläke.

Ehdotus

luetaan naispuolisen työntekijän työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä eläkkeeseen oikeuttavaksi ajaksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika, jos hänellä on edellä sanottujen 360 päivän täyttymisen ja työkyvyttömyyden alkamisen välisen ajan, joka saa olla enintään yhdeksän vuotta, ollut 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu, kolmea vuotta nuorempi lapsi, ei kuitenkaan, jos eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio on ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioon ottamista luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Jollei tällaisen naispuolisen työntekijän työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, on eläkkeeseen oikeuttavan ajan määrittämisestä soveltuvin osin voimassa, mitä tässä momentissa on säädetty.

Jos 3 momentin mukaisesti määrättyä työkyvyttömyyseläkettä tai rintamaveteraanien varhaiseläkkeestä annetun lain (13/82) mukaista varhaiseläkettä saaneelle työntekijälle myöhemmin on suoritettava eläkettä vanhuuden tai uuden työkyvyttömyyden perusteella, lasketaan sen työsuhteen osalta, johon sanottua momenttia oli sovellettu, eläkkeeseen oikeuttavaksi myös aika, jona hän sai mainittua aikaisempaa eläkettä 23 vuotta täytettyään. Jos kuitenkin uusi *työkyvyttömyyseläke* myönnetään *sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut ennen kuin mainitun aikaisemman eläkkeen päättymisestä on kulunut yksi vuosi tai jos* eläke myönnetään saman sairauden, vian tai vamman *perusteella* kuin aikaisempi eläke, *uusi* eläke määrätään samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempi eläke. Määrättäessä *uutta eläkettä edellä tarkoitetuissa tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 2 momentissa taikka merimieseläkelain 12 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempaa eläkettä jätetään aikaisemman eläkkeen päättymisen jälkeen jatkunut työ- tai virkasuhde taikka yrittäjätoiminta huomioon ottamatta.*

7 §

Jos työntekijän tai edunsaajan ilmoituksen johdosta tulee selvitettyksi, että eläkkeen perusteena oleva palkka työntekijän tai edunjäntäjän viimeisessä tämän lain alaisessa työsuhteessa on poikkeuksellisesta syystä ollut alhaisempi kuin hänen 9 §:n mukaisesti tarkistettu palkkansa samassa

Jos työntekijän tai edunsaajan ilmoituksen johdosta tulee selvitettyksi, että eläkkeen perusteena oleva palkka työntekijän tai edunjäntäjän viimeisessä tämän lain alaisessa työsuhteessa on poikkeuksellisesta syystä ollut alhaisempi kuin hänen 9 §:n mukaisesti tarkistettu palkkansa samassa

Voimassa oleva laki

työsuhteessa ennen tällaisen syyn ilmaantumista niin pitkänä aikana, että suurempaa palkkaa voitiin pitää vakiintuneena, ja jos tällä seikalla on olennainen vaikutus eläketurvaan, pidetään eläkkeen perusteena olevana palkkana sitä keskimääräistä työansiota, joka hänellä olisi ollut, jollei mainittua syytä olisi esiintynyt. Sama on laki myös muiden tämän lain alaisten työsuhteiden osalta, jos ne ovat päättyneet eläketapahtumaa lähinnä edeltäneiden 360 sellaisen päivän aikana, joilta työntekijä tai edunjähtäjä ei ole saanut työttömyysturvalain (602/84) mukaista ansioon suhteutettua päivärahaa. Jos tulee selvitetyn, että eläkkeen perusteena oleva palkka poikkeuksellisesta syystä on vastaavalla tavalla korkeampi kuin edellä mainittu vakiintunut työansio, voidaan eläkkeen perusteena olevaa palkkaa samalla tavoin alentaa. Sen estämättä, mitä 2 §:n 3 ja 4 momentissa on säädetty työsuhteen päättymisestä työajassa tapahtuneen muutoksen johdosta, katsotaan sanotun työsuhteen jatkuneen yhdenjakoisesti tätä momenttia sovellettaessa.

Maksun ulosottokelpoisuus

19 §

Eläkelaitoksen tai eläketurvakeskuksen tämän lain perusteella määräämä maksu sekä sille suorituksen viivästymisen ajalta enintään sosiaali- ja terveysministeriön määräämän korkoprosentin mukaan laskettu vuotuinen korko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verot ja maksut. Ministeriön määräämä korkoprosentti saa olla enintään kuusi prosenttiyksikköä suurempi kuin Suomen Pankin kulloinkin rahalaitosten keskuspankkiluotosta veloittaman peruskoron korkoprosentti. Peruskoron muutos otetaan kuitenkin huomioon vasta sitä seuraavan kalenterivuoden alusta.

Ehdotus

työsuhteessa ennen tällaisen syyn ilmaantumista niin pitkänä aikana, että suurempaa palkkaa voitiin pitää vakiintuneena, ja jos tällä seikalla on olennainen vaikutus eläketurvaan, pidetään eläkkeen perusteena olevana palkkana sitä keskimääräistä työansiota, joka hänellä olisi ollut, jollei mainittua syytä olisi esiintynyt. Sama on laki myös muiden tämän lain alaisten työsuhteiden osalta, jos ne ovat päättyneet eläketapahtumaa lähinnä edeltäneiden 360 päivän aikana. Tällöin kuitenkin jätetään huomioon ottamatta sellaiset päivät, joilta työntekijä tai edunjähtäjä on saanut työttömyysturvalain mukaista päivärahaa, kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa sanotun lain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa. Jos tulee selvitetyn, että eläkkeen perusteena oleva palkka poikkeuksellisesta syystä on vastaavalla tavalla korkeampi kuin edellä tarkoitettu vakiintunut työansio, voidaan eläkkeen perusteena olevaa palkkaa samalla tavoin alentaa. Sen estämättä, mitä 2 §:n 3 ja 4 momentissa on säädetty työsuhteen päättymisestä työajassa tapahtuneen muutoksen johdosta, katsotaan sanotun työsuhteen jatkuneen yhdenjakoisesti tätä momenttia sovellettaessa.

Maksun ulosottokelpoisuus

19 §

Eläkelaitoksen tai eläketurvakeskuksen tämän lain perusteella määräämä maksu sekä sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuoruihin viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoaonin annetussa laissa (367/61) on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuun 1986.

Laskettaessa tämän lain 6 §:n 3 momentissa ja 7 §:n 2 momentissa säädettyä 360 päivää jätetään huomioon ottamatta myös sellaiset työttömyyspäivät, joilta on suoritettu työttömyysturvalain mukaista peruspäivärahaa ennen tämän lain voimaantuloa.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Määrättäessä tämän lain 6 §:n 4 momentin mukaisesti uutta eläkettä sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut vuoden kuluessa aikaisemman eläkkeen päättymisestä, otetaan huomioon myös ennen tämän lain voimaantuloa päättynyt 6 §:n 3 momentin mukaisesti määrätty työkyvyttömyyseläke.

2.

Laki

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 ja 10 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 ja 2 momentti sekä 10 §:n 4 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 7 §:n 1 momentti 12 päivänä heinäkuuta 1985 annetussa laissa (593/85) ja 7 §:n 2 momentti 7 päivänä tammikuuta 1982 annetussa laissa (15/82) sekä 10 §:n 4 momentti 14 päivänä toukokuuta 1976 annetussa laissa (390/76), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

7 §

Jos työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeutettu työntekijä on ennen työkyvyttömyyden alkamista asunut vähintään viisi vuotta Suomessa ja jos hän on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista lähinnä edeltäneen 540 sellaisen päivän aikana, joilta hän ei ole saanut työttömyysturvalain (602/84) mukaista ansioon suhteutettua päivärahaa eikä opintovapaalaissa (273/79) tarkoitettua opintovapaata, tässä laissa tarkoitettua työssä ansainnut vähintään 800 markkaa, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi myös se palkka, jonka hän työkyvyttömyyden alkamisesta lukien olisi ansainnut eläkeikään mennessä. Samoin menetellään, jos naispuolisella työntekijällä on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista välittömästi edeltäneen enintään yhdeksän vuoden ajan ollut työntekijäin eläkelain 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu, kolme vuotta nuorempi lapsi ja sanottuna aikana on päättynyt ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu 540 päivän ajanjakso, jollei eläkeiän saavuttamiseen jäljellä olevaa aikaa tai sitä vastaavaa ansiota ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioon ottamista ole luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoimin-

7 §

Jos työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeutettu työntekijä on ennen työkyvyttömyyden alkamista asunut vähintään viisi vuotta Suomessa ja jos hän on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista lähinnä edeltäneen 540 päivän aikana tässä laissa tarkoitettussa työssä ansainnut vähintään 800 markkaa, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi myös se palkka, jonka hän työkyvyttömyyden alkamisesta lukien olisi ansainnut eläkeikään mennessä. Edellä tarkoitettua 540 päivää laskettaessa jätetään huomioon ottamatta päivät, joilta työntekijä on saanut opintovapaalaissa (273/79) tarkoitettua opintovapaata, sekä päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvalain (602/84) mukaista päivärahaa, viimeksi mainitut kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa työttömyysturvalain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa. Samoin menetellään, jos naispuolisella työntekijällä on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista välittömästi edeltäneen enintään yhdeksän vuoden ajan ollut työntekijäin eläkelain 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu, kolme vuotta nuorempi lapsi ja sanottuna aikana on

Voimassa oleva laki

nan perusteella. Edellä sanotun palkan vuotuinen määrä edellytetään samaksi työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaan korjatuksi markkamääräksi, josta työntekijäin työsuhteen perusteella on keskimäärin suoritettu tämän lain mukainen vakuutusmaksu niinä kalenterivuosina, joina hän tässä laissa tarkoitetussa työssä on ansainnut vähintään 800 markkaa tai, jollei hän minään kalenterivuotena ole ansainnut vähintään sanottua määrää, samaksi kuin mainittu rajamäärä. Ennen 23 vuoden iän täyttämistä ansaitut palkat otetaan kuitenkin huomioon vain, jos ne on ansaittu sinä kalenterivuotena, jona työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä oleva sairaus, vika tai vamma on saatu, tai jona edellä toisessa virkkeessä tarkoitettu 540 päivän ajanjakso on päättynyt tahi kolmena sitä välittömästi edeltäneenä kalenterivuotena. Laskettaessa edellä tarkoitettua markkamäärää, josta keskimäärin on suoritettu vakuutusmaksu, ei oteta huomioon aikaa, jolta työntekijä on ennen eläketapahtumaa välittömästi edeltäneen kalenterivuoden alkua saanut työttömyysturvain mukaista ansioon suhteutettua päivärahaa. Markkamäärän laskemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Jos työntekijä saatuaan 1 momentin mukaan laskettua työkyvyttömyyseläkettä tai rintamaveteraanien varhaiseläkkeestä annetun lain (13/82) mukaista varhaiseläkettä myöhemmin uudelleen saa työkyvyttömyyseläkettä tai vanhuuseläkettä, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi palkaksi myös se palkka, jonka hän olisi saanut 1 momentin mukaan, laskettuna siltä ajalta, jolta hän on 23 vuotta täytettyään saanut ensiksi mainittua työkyvyttömyyseläkettä tai varhaiseläkettä. Jos kuitenkin uuden työkyvyttömyyden syynä on sama sairaus, vika tai vamma, jonka perusteella hän aikaisemmin sai työkyvyttömyyseläkettä, maksetaan työkyvyttömyyseläke samojen perusteiden mukaisesti kuin sitä hänelle aikaisemmin suoritettiin.

Ehdotus

päättynyt *edellä* tarkoitettu 540 päivän ajanjakso, jollei eläkeiän saavuttamiseen jäljellä olevaa aikaa tai sitä vastaavaa ansiota ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioon ottamista ole luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Edellä sanotun palkan vuotuinen määrä edellytetään samaksi työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaan korjatuksi markkamääräksi, josta työntekijän työsuhteen perusteella on keskimäärin suoritettu tämän lain mukainen vakuutusmaksu niinä kalenterivuosina, joina hän tässä laissa tarkoitetussa työssä on ansainnut vähintään 800 markkaa tai, jollei hän minään kalenterivuotena ole ansainnut vähintään sanottua määrää, samaksi kuin mainittu rajamäärä. Ennen 23 vuoden iän täyttämistä ansaitut palkat otetaan kuitenkin huomioon vain, jos ne on ansaittu sinä kalenterivuotena, jona työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä oleva sairaus, vika tai vamma on saatu, tai jona edellä *kolmannessa* virkkeessä tarkoitettu 540 päivän ajanjakso on päättynyt tahi kolmena sitä välittömästi edeltäneenä kalenterivuotena. Laskettaessa edellä tarkoitettua markkamäärää, josta keskimäärin on suoritettu vakuutusmaksu, ei oteta huomioon aikaa, jolta työntekijä on ennen eläketapahtumaa välittömästi edeltäneen kalenterivuoden alkua saanut työttömyysturvain mukaista ansioon suhteutettua päivärahaa. Markkamäärän laskemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Jos työntekijä saatuaan 1 momentin mukaan laskettua työkyvyttömyyseläkettä tai rintamaveteraanien varhaiseläkkeestä annetun lain (13/82) mukaista varhaiseläkettä myöhemmin uudelleen saa työkyvyttömyyseläkettä tai vanhuuseläkettä, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi palkaksi myös se palkka, jonka hän olisi saanut 1 momentin mukaan, laskettuna siltä ajalta, jolta hän on 23 vuotta täytettyään saanut ensiksi mainittua työkyvyttömyyseläkettä tai varhaiseläkettä. Jos kuitenkin *uusi työkyvyttömyyseläke myönnetään sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut ennen kuin mainitun aikaisemman eläkkeen päättymisestä on kulunut yksi vuosi, tai jos eläke myönnetään saman sairauden, vian tai vamman perusteella kuin aikaisempi eläke, uusi eläke määrätään samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempi eläke. Määrättäessä uutta eläkettä edellä tarkoitetuissa tai työntekijäin eläkelain 6 §:n 4 momentissa taikka merimieseläkelain 12 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa samojen perusteiden mukaan kuin aikaisem-*

paa eläkettä jätetään aikaisemman eläkkeen päätymisen jälkeen jatkunut työ- tai virkasuhde taikka yrittäjätoiminta huomioon ottamatta.

10 §

Jos työnantaja on laiminlyönyt suorittaa tämän lain mukaisen vakuutusmaksun eikä kehotuksen saatuaan työeläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa korjaa laiminlyöntiään, työeläkekassa voi hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvion perusteella määrätä työnantajalle enintään kaksinkertaiseksi koroterun vakuutusmaksun. Vakuutusmaksua ei kuitenkaan saa määrätä muulta ajalta kuin kulumassa olevalta ja viideltä sitä edeltäneeltä kalenterivuodelta. Työeläkekassan määräämä vakuutusmaksu sekä sille suorituksen viivästymisen ajalta enintään sosiaali- ja terveysministeriön määräämän korkoprosentin mukaan laskettu vuotuinen korko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verot ja maksut. Ministeriön määräämä korkoprosentti saa olla enintään kuusi prosenttiyksikköä suurempi kuin Suomen Pankin kulloinkin rahalaitosten keskuspankkiuotosta veloittaman peruskoron korkoprosentti. Peruskoron muutos otetaan kuitenkin huomioon vasta sitä seuraavan kalenterivuoden alusta.

Jos työnantaja on laiminlyönyt suorittaa tämän lain mukaisen vakuutusmaksun eikä kehotuksen saatuaan työeläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa korjaa laiminlyöntiään, työeläkekassa voi hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvion perusteella määrätä työnantajalle enintään kaksinkertaiseksi koroterun vakuutusmaksun. Vakuutusmaksua ei kuitenkaan saa määrätä muulta ajalta kuin kulumassa olevalta ja viideltä sitä edeltävältä kalenterivuodelta. Työeläkekassan määräämä vakuutusmaksu ja sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimistä ulosottotoimin annerussa laissa (367/61) on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuun 1986.

Laskettaessa tämän lain 7 §:n 1 momentissa säädettyä 540 päivää jätetään huomioon ottamatta myös sellaiset työttömyyspäivät, joilta on suoritettu työttömyysturvalain mukaista peruspäivärahaa ennen tämän lain voimaantuloa.

Määrättäessä tämän lain 7 §:n 2 momentin mukaisesti uutta eläkettä sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut vuoden kuluessa aikaisemman eläkkeen päättymisestä, otetaan huomioon myös ennen tämän lain voimaantuloa päättynyt 7 §:n 1 momentin mukaisesti määrätty työkyvyttömyyseläke.

3.

Laki merimieseläkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain 8 §:n 2 momentti, 12 §:n 1 ja 2 momentti sekä 15 §.

sellaisina kuin ne ovat, 8 §:n 2 momentti ja 15 § 9 päivänä tammikuuta 1981 annetussa laissa (1/81), 12 §:n 1 momentti 18 päivänä tammikuuta 1985 annetussa laissa (52/85) ja 12 §:n 2 momentti 7 päivänä tammikuuta 1982 annetussa laissa (17/82), sekä

lisätään 12 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 9 päivänä tammikuuta 1981, 7 päivänä tammikuuta 1982 ja 18 päivänä tammikuuta 1985 annetuilla laeilla, uusi 4 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

8 §

Määräajassa suorittamatta jääneelle määrälle on työnantajan maksettava enintään sosiaali- ja terveysministeriön määräämän korkoprosentin mukaan laskettu vuotuinen korko. *Ministeriön määräämä korkoprosentti saa olla enintään kuusi prosenttiyksikköä suurempi kuin Suomen Pankin kulloinkin rahalaitosten keskuspankkiluotosta veloitettaman peruskoron korkoprosentti. Peruskoron muutos otetaan kuitenkin huomioon vasta sitä seuraavan kalenterivuoden alusta.*

Määräajassa suorittamatta jääneelle määrälle on työnantajan maksettava *viivästymisen ajalta 16 prosentin* vuotuinen viivästyskorko.

12 §

Jos työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 sellaista päivää, jolloin työntekijä ei ole saanut työttömyysturvalain (602/84) mukaista ansioon suhteutettua päivärahaa eikä opintovapaalaissa (273/79) tarkoitettua opintovapaata, luetaan 15 §:n mukaista työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä maksukuukausiksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja 14 §:n 1 momentissa säädetyn eläkeiän täyttämisen välinen aika. Jollei työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, luetaan sen perusteella maksukuukausiksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika vain sikäli kuin työntekijällä ei ole ennen tätä työsuhdetta alkaneen työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella oikeutta lain tai julkisen eläkesäännön mukaiseen sellaiseen eläketurvaan, jonka mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sanottu aika tai sitä vastaava ansio jo otetaan huomioon. Niin ikään luetaan naispuolisen työntekijän työkyvyt-

12 §

Jos työntekijä on ennen työkyvyttömyyden alkamista asunut vähintään viisi vuotta Suomessa ja jos työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 päivää, luetaan 15 §:n mukaista työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä maksukuukausiksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja 14 §:n 1 momentissa säädetyn eläkeiän täyttämisen välinen aika. Edellä tarkoitettua 360 päivää laskettaessa jätetään huomioon ottamatta päivät, joilta työntekijä on saanut opintovapaalaissa (273/79) tarkoitettua opintovapaata, sekä päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvalain (602/84) mukaista päivärahaa, viimeksi mainitut kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa työttömyysturvalain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa. Jollei työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, luetaan sen perusteella maksukuukausiksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva

Voimassa oleva laki

tömyyseläkettä määrättäessä maksukuukausiksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika, jos hänellä on edellä sanottujen 360 päivän täyttymisen ja työkyvyttömyyden alkamisen välisen ajan, joka saa olla enintään yhdeksän vuotta, ollut 15 a §:ssä tarkoitettu, kolmea vuotta nuorempi lapsi, ei kuitenkaan, jos eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio on ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioon ottamista luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Jollei tällaisen naispuolisen työntekijän työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, on eläkkeeseen oikeuttavan ajan määräämisestä soveltuvin osin voimassa, mitä *edellä* tässä momentissa on säädetty.

Jos 1 momentin mukaisesti määrättyä työkyvyttömyyseläkettä tai rintamaveteraanien varhaiseläkkeestä annetun lain (13/82) mukaista varhaiseläkettä saaneelle myöhemmin on suoritettava eläkettä vanhuuden tai uuden työkyvyttömyyden perusteella, lasketaan maksukuukausiksi myös se aika, jona hän sai edellä tarkoitettua työkyvyttömyyseläkettä tai varhaiseläkettä. Jos kuitenkin uusi työkyvyttömyyseläke myönnetään saman sairauden, vian tai vamman johdosta kuin *mainittu* aikaisempi työkyvyttömyyseläke, se määrätään samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempi eläke.

Ehdotus

aika vain sikäli kuin työntekijällä ei ole ennen tätä työsuhdetta alkaneen työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella oikeutta lain tai julkisen eläkesäännön mukaiseen sellaiseen eläketurvaan, jonka mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sanottu aika tai sitä vastaava ansio jo otetaan huomioon. Niin ikään luetaan naispuolisen työntekijän työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä maksukuukausiksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika, jos hänellä on edellä sanottujen 360 päivän täyttymisen ja työkyvyttömyyden alkamisen välisen ajan, joka saa olla enintään yhdeksän vuotta, ollut 15 a §:ssä tarkoitettu, kolmea vuotta nuorempi lapsi, ei kuitenkaan, jos eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio on ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioon ottamista luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Jollei tällaisen naispuolisen työntekijän työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, on eläkkeeseen oikeuttavan ajan määräämisestä soveltuvin osin voimassa, mitä tässä momentissa on säädetty.

Jos 1 momentin mukaisesti määrättyä työkyvyttömyyseläkettä tai rintamaveteraanien varhaiseläkkeestä annetun lain (13/82) mukaista varhaiseläkettä saaneelle myöhemmin on suoritettava eläkettä vanhuuden tai uuden työkyvyttömyyden perusteella, lasketaan maksukuukausiksi myös se aika, jona hän sai edellä tarkoitettua työkyvyttömyyseläkettä tai varhaiseläkettä. Jos kuitenkin uusi työkyvyttömyyseläke myönnetään *sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut ennen kuin mainitun aikaisemman eläkkeen päättymisestä on kulunut yksi vuosi, tai jos eläke myönnetään saman sairauden, vian tai vamman perusteella kuin aikaisempi eläke, uusi eläke* määrätään samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempi eläke. Määrättäessä uutta eläkettä edellä tarkoitetuissa tai työntekijäin eläkelain 6 §:n 4 momentissa taikka lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa samojen perusteiden mukaan kuin aikaisempaa eläkettä jätetään aikaisemman eläkkeen päättymisen jälkeen jatkunut työ- tai virkasuhde taikka yrittäjätoiminta huomioon ottamatta.

Erityisestä syystä merimieseläkekassa voi päätää, että työkyvyttömyyseläke määrätään 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, vaikkei sanotussa momentissa säädetty asumista koskeva edellytys täyty.

Voimassa oleva laki

15 §

Oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen on vakuutetulla, jonka ansiomahdollisuuksien on sairauden, vian tai vamman johdosta arvioitu alentuneen vähintään kolmanneksella siitä, mitä häntä vastaavassa asemassa merimieslaissa tarkoitetussa työsuhteessa oleva henkilö ansaitsee, edellyttäen, että sanotun tilan on katsottava olevan pysyvä tai se on kestänyt yhdenjaksoisesti kuusi kuukautta sekä että työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 sellaista päivää, joita työntekijä ei ole saanut valtakunnallista työttömyyskassasta annetun lain mukaista päiväavustusta.

Ehdotus

15 §

Oikeus työkyvyttömyyseläkkeeseen on vakuutetulla, jonka ansiomahdollisuuksien on sairauden, vian tai vamman johdosta arvioitu alentuneen vähintään kolmanneksella siitä, mitä häntä vastaavassa asemassa merimieslaissa tarkoitetussa työsuhteessa oleva henkilö ansaitsee, edellyttäen, että sanotun tilan on katsottava olevan pysyvä tai se on kestänyt yhdenjaksoisesti kuusi kuukautta sekä että työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 päivää. Tällöin kuitenkin jätetään huomioon ottamatta sellaiset päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysurvalain mukaista päivärahaa, kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa sanotun lain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon subteutettua päivärahaa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuun 1986.

Tämän lain 12 §:n 1 momentissa säädetty vaatimus Suomessa asumisesta ei koske sellaista työntekijää, joka ennen tämän lain voimaantuloa on saavuttanut oikeuden sellaiseen työkyvyttömyyseläkkeeseen, jota määrättäessä otetaan huomioon eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio.

Laskettaessa tämän lain 12 §:n 1 momentissa ja 15 §:ssä säädettyä 360 päivää jätetään huomioon ottamatta myös sellaiset työttömyyspäivät, joilta on suoritettu työttömyysturvalain mukaista peruspäivärahaa ennen tämän lain voimaantuloa.

Määrättäessä tämän lain 12 §:n 2 momentin mukaisesti uutta eläkettä sellaisen työkyvyttömyyden perusteella, joka on alkanut vuoden kuluessa aikaisemman eläkkeen päättymisestä, otetaan huomioon myös ennen tämän lain voimaantuloa päättynyt 12 §:n 1 momentin mukaisesti määrätty työkyvyttömyyseläke.

4.

Laki

maatalousyrittäjien eläkelain 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain 12 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä toukokuuta 1976 annetussa laissa (391/76), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

12 §

 Jos maatalousyrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, on eläkelaitoksella oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta enintään sosiaali- ja terveystieteiden määräämän korkoprosentin mukaan laskettu vuotuinen korko. Ministeriön määräämä korkoprosentti saa olla enintään kuusi prosenttiyksikköä suurempi kuin Suomen Pankin kulloinkin rahalaitosten keskuspankkiluotosta veloittaman peruskoron korkoprosentti. Peruskoron muutos otetaan kuitenkin huomioon vasta sitä seuraavan kalenterivuoden alusta.

 Jos maatalousyrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, on eläkelaitoksella oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko.

 Tämä laki tulee voimaan 1 päivän tammikuuta 1986.

5.

Laki

yrittäjien eläkelain 12 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain 12 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä toukokuuta 1976 annetussa laissa (392/76), näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

12 §

 Jos yrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, on eläkelaitoksella oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta enintään sosiaali- ja terveystieteiden määräämän kor-

 Jos yrittäjä on laiminlyönyt vakuutusmaksun suorittamisen, on eläkelaitoksella oikeus periä sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko.

Voimassa oleva laki

koprosentin mukaan laskettu vuotuinen korko. Ministeriön määräämä korkoprosentti saa olla enintään kuusi prosenttiyksikköä suurempi kuin Suomen Pankin kulloinkin rahalaitosten keskuspankkiluotosta veloittaman peruskoron korkoprosentti. Peruskoron muutos otetaan kuitenkin huomioon vasta sitä seuraavan kalenterivuoden alusta.

Ehdotus

Tämä laki tulee voimaan 1 päivän tammi-
kuuta 1986.

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain 8 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain mukaisen vakuutusmaksun viivästyskorkoa koskevia säännöksiä. Ehdotuksen mukaan työnantajan olisi maksettava esiintyvien taiteili-

joiden eläkekassan määrämälle vakuutusmaksulle suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko.

Muutos on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 1986 alusta.

PERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

Vuoden 1986 alusta tulee voimaan heinäkuun 26 päivänä 1985 annettu eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelaki (662/85). Lain 8 §:n 1 momentin mukaan esiintyvien taiteilijoiden eläkekassan määrämälle vakuutusmaksulle voidaan suorituksen viivästymisen ajalta laskea vuotuista korkoa enintään sosiaali- ja terveysministeriön määräämän korkoprosentin mukaan. Korkoprosentti saa olla enintään 6 prosenttiyksikköä suurempi kuin Suomen Pankin kulloinkin rahalaitosten keskuspankkiluotosta veloittaman peruskoron korkoprosentti. Peruskoron muutos otetaan huomioon vasta sitä seuraavan kalenterivuoden alusta.

Viivästyskoron suuruuden sitominen Suomen Pankin rahalaitosten keskuspankkiluotosta kulloinkin peruskorkona perimään korkoon on ollut perusteltua, koska korkokanta on yittänyt huomattavasti kauppakaaren 9 luvussa säädettyt korkoprosentit. Kauppakaaren viivästyskorkosäännökset kumottiin vuoden 1983 alusta voimaan tulleella korkolain (633/82). Korkolain mukaan velallisen on velanmaksun viivästyessä maksettava

viivästyneelle määrälle vuotuista viivästyskorkoa 16 prosenttia.

Korkolain voimaantulon johdosta hallitus on aikaisemmin antanut eduskunnalle esityksen (hall. es. 231/1985 vp.), jossa muun ohella ehdotetaan muutettaviksi työntekijäin eläkelain (395/61), lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62), maatalousyrittäjien eläkelain (467/69), yrittäjien eläkelain (468/69) ja merimieseläkelain (72/56) vastaavia viivästyskorkoa koskevia säännöksiä siten, että korkokanta vastaisi korkolaissa säädettyä 16 prosentin korkokantaa. Tämän johdosta ehdotetaan, että myös eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain 8 §:n 1 momenttia muutettaisiin siten, että työnantajan olisi maksettava esiintyvien taiteilijoiden eläkekassan määrämälle vakuutusmaksulle suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Ehdoterulla muutoksella ei ole valtiontaloudellisia vaikutuksia.

3. Voimaantulo

Eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelaki tulee voimaan vuoden 1986 alusta. Nyt ehdotettu viivästyskorkoa koskeva

muutos olisi tarkoituksenmukaista saattaa voimaan samasta ajankohdasta lukien.

Edeillä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain 8 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetun eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain (662/85) 8 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

8 §

Jos työnantaja on laiminlyönyt suorittaa tämän lain mukaisen vakuutusmaksun eikä kehoituksen saatuaan eläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa korjaa laiminlyöntiään, eläkekassa voi hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvon perusteella määrätä työnantajalle enintään kaksinkertaiseksi korotetun vakuutusmaksun. Vakuutusmaksua ei kuitenkaan saa määrätä muulta ajalta kuin kulumassa olevalta ja viideitä sitä edeltäneeltä kalenterivuodelta. Eläkekassan mää-

räämä vakuutusmaksu sekä sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottoinon annetussa laissa (367/61) on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 .

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1985

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki

eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain 8 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetun eräiden työsuhteessa olevien taiteilijoiden ja toimittajien eläkelain (662/85) 8 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

1.1.1986 voimaan tuleva laki

Ehdotus

8 §

Jos työnantaja on laiminlyönyt suorittaa tämän lain mukaisen vakuutusmaksun eikä kehotuksen saatuaan eläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa korjaa laiminlyöntiään, eläkekassa voi hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvon perusteella määrätä työnantajalle enintään kaksinkertaiseksi korotetun vakuutusmaksun. Vakuutusmaksua ei kuitenkaan saa määrätä muulta ajalta kuin kulumassa olevalta ja viideltä sitä edeltäneeltä kalenterivuodelta. Eläkelaitoksen määräämä vakuutusmaksu sekä sille suorituksen viivästymisen ajalta enintään sosiaali- ja terveysministeriön määräämän korkoprosentin mukaan laskettu vuotuinen korko saadaan ulosottaa ilman tuomiota ja päätöstä niin kuin verot ja maksut. Ministeriön määräämä korkoprosentti saa olla enintään 6 prosenttiyksikköä suurempi kuin Suomen Pankin kulloinkin rahalaitosten keskuspankkiluotosta veloittama peruskoron korkoprosentti. Peruskoron muutos otetaan huomioon kuitenkin vasta sitä seuraavan kalenterivuoden alusta.

8 §

Jos työnantaja on laiminlyönyt suorittaa tämän lain mukaisen vakuutusmaksun eikä kehotuksen saatuaan eläkekassan määräämässä kohtuullisessa ajassa korjaa laiminlyöntiään, eläkekassa voi hankkimansa selvityksen tai sen puuttuessa arvon perusteella määrätä työnantajalle enintään kaksinkertaiseksi korotetun vakuutusmaksun. Vakuutusmaksua ei kuitenkaan saa määrätä muulta ajalta kuin kulumassa olevalta ja viideltä sitä edeltäneeltä kalenterivuodelta. Eläkekassan määräämä vakuutusmaksu sekä sille suorituksen viivästymisen ajalta 16 prosentin vuotuinen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 198 . _____